

पितृलो

पितृलो

पितृव

रञ्जयति स्वयमिन्द्रं कुनायकं दुष्टदूतीव ॥
 पितुः प्रसृजर्जयित्री ।) पितामहौ ॥
 पितृप्रियः, पुं, (पितृणां प्रियः ।) भृङ्गराजः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ (गुणादयोऽस्य भृङ्गराज-
 शब्दे ज्ञातयाः ॥)
 पितृवन्तुः, पुं, (पितृवंतुः ।) पितामहभगिनी-
 पुत्रः । पितामहौभगिनीपुत्रः । पितुर्मातुल-
 पुत्रः । इत्युद्वाहृतत्त्वम् ॥
 पितृवान्वयः, पुं, (पितृवान्वयः ।) पितृवन्तुः ।
 यथा, उद्वाहृतत्वे ।
 “पितुः पितुः स्वसुः पुत्राः पितुर्मातुः स्वसुः सुताः ।
 पितुर्मातुलपुत्राश्च विनेयाः पितृवान्वयः ॥”
 पितृभोजनः, पुं, (पितृभोग्निर्घण्टे इति । भुज +
 कर्मणि ल्युट् । पितृभोजकदानेऽस्य प्रशस्त-
 तथा तथात्वम् ।) माघः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 (भुज + भावे ल्युट् । पितृणां भोजनमिति ।)
 पितृणां भक्षणं, स्त्री ॥
 पितृभाता, [ऋ] पुं, (पितृभाता ।) पितृव्यः ।
 इत्यमरः । २ । ६ । ३९ ॥
 पितृव्यः, पुं, (पितृव्यः पितृनुद्दिश्यैवार्थः यो
 व्यः ।) तर्पणम् । यथा, मनुः । ३ । ७० ।
 “अध्यापनं ब्रह्मयज्ञः पितृव्यस्तु तर्पणम् ।
 होमो देवो धर्माभौतौ वृषस्रोतिर्धिवृषजम् ॥”
 पितृलोकः, पुं, (पितृणां लोकः ।) पितृणां भुव-
 नम् । (यथा, महाभारते । १ । ६२ । १० ।
 “कथञ्च बहुलाः सेनाः पाण्डवः कृष्णसारथिः ।
 अस्त्रैर्कोऽनयतु सन्ध्याः पितृलोकं धनञ्जयः ॥”)
 अस्य विवरणं यथा,—
 मार्कण्डेय उवाच ।
 “सर्वेषामेव देवानामाद्यो नारायणो गुरुः ।
 तस्माद्ब्रह्मा सप्ततपस्रः सोऽपि समस्तजन्मनीन् ॥
 मा यजस्वेति तेनोक्तास्तदा ते परमेष्ठिनः ।
 आत्मनामानमेवाप्ये अयजन्त इति श्रुतिः ॥
 तेषां वै ब्रह्मजातानां महावैकारिककर्मणाम् ।
 अपश्यद्वाभिचारेण महानेघ कृतो यतः ।
 प्रभृज्जातिनः सर्वे भविष्यन् न संशयः ॥
 एवं शप्तास्ततस्तेऽपि ब्रह्मणात्मसुदृढाः ।
 सद्योऽंशकरान् पुत्रादुत्पाद्य त्रिदिवं ययुः ॥
 ततस्तेषु प्रयातेषु त्रिदिवं ब्रह्मवादिषु ।
 तत्पुत्राः आह्वयानेन तर्पयामासुरञ्जया ॥
 ते च वैमानिकाः सर्वे ब्रह्मणः सप्त मानसाः ।
 नत्पिच्छदानमनोक्तं प्रपश्यन्तो अवस्थिताः ॥
 गौरमुख उवाच ।
 ये च ते पितरो ब्रह्मन् स्वञ्च कालं समासते ।
 क्रियन्तो वै पितृगणास्तस्मिन् लोके अवस्थिताः ॥
 मार्कण्डेय उवाच ।
 प्रवर्तन्ते वराः केचिद्देवानां सोमवर्धनाः ।
 ते मरीच्यादयः सप्त स्वर्गं ते पितरः स्मृताः ॥
 चत्वारो रुर्निमन्तो वै त्रयस्त्रयं ह्यर्चयेयुः ।
 तेषां लोकनिर्गमं कौर्मयिष्यामि तच्छृणु ॥
 प्रभावश्च महर्षे त्वं विस्तरेण निबोध मे ।
 धर्ममस्ति यस्मात्तेषां त्रयोऽन्ये परमा गणाः ॥

तेषां नामानि लोकाश्च कौर्मयिष्यामि तच्छृणु ॥
 लोकाः सन्तानकामाय यत्र तिष्ठन्ति भास्वराः ।
 अमूर्त्यः पितृगणास्ते वै पुत्राः प्रजापतेः ॥
 विराजस्य प्रजाः श्रद्धास्ते वैराजा इति स्मृताः ।
 देवानां पितरस्ते हि तान् यजन्तीह देवताः ॥
 यत वै लोकविभक्ता लोकान् प्राप्य सनातनान् ।
 पुनर्युगशतान्तेषु जायन्ते ब्रह्मवादिनः ॥
 ते प्राप्य तां स्मृतिं भूयः सिद्धियोगमनुत्तमम् ।
 चिन्त्य योगमतिं शुद्धां पुनरावृत्तिर्दुर्लभा ॥
 यतस्मिन् पितरः आह्वे योगिनां योगवर्धनाः ।
 आध्यायितास्तु ते पूर्वं येऽपि योगबले रताः ॥
 तस्मात् आह्वानं देवानि योगिनां योगसत्तमेः ।
 यत्र वै प्रथमः सर्गः सोमपानामनुत्तमः ॥
 यतै त एकतनवो वर्तन्ते द्विजसत्तमाः ।
 भूर्लोकवासिना याच्या भुवर्लोकनिवासिनः ॥
 स्वर्गलोका मरीच्याद्यास्तेषां याच्या महर्गताः ।
 कल्पवासिकसंज्ञानां तेषामपि जने स्थिताः ॥
 सनकाद्यास्तत्तेषां वैराजास्तपसि स्थिताः ।
 तेषां सत्यगताः प्रोक्ता इत्येषा पितृसन्ततिः ॥
 सप्तधा सप्तलोकेषु आदिमन्वन्तरक्रिया ।
 अन्त्येषां वसवः साध्या रुद्रादिद्याधिविनाविति ॥
 अयतः सर्ववर्णानां साधारण्येन संस्थिताः ।
 ऋषयश्च तदुत्पन्ना इति सप्तविधा गणाः ॥
 तेषां कल्यास्तु संजाता महती पितृसन्ततिः ।
 आसिखात्ताश्च मारीचा वैराजा वर्धसंज्ञिताः ॥
 सुकाला नाम पितरो वशिष्ठस्य प्रजापतेः ।
 तेऽपि याच्यास्त्रिभिवर्गेण श्रूयन् पृथक् कृतम् ॥
 वर्णत्रयाभ्यनुज्ञातः श्रूयः सर्वान् पितृन् यजेत् ।
 न तु तस्य पृथक् सन्ति पितरः श्रूयजातयः ॥
 सप्तचेतनका ब्रह्मन् ! न दृश्यन्ते पितृष्वपि ।
 विशेषशाल्मल्येऽपि पुराणानाञ्च दर्शनात् ॥
 एवं ऋषिस्तुतेः शास्त्रेऽर्था याजकसम्भवान् ।
 स्वयं स्मृता स्मृतिर्लब्धा पुत्राणां ब्रह्मणा ततः ॥
 परं निश्चयमापन्नास्तेऽपि ज्ञानिन एव च ।
 वैश्यादीनां कश्यपाद्या वर्णानां वसवादयः ॥
 अविशेषेण विज्ञेया गन्धर्वाद्या अपि भुवम् ।
 एष ते पेटकः सर्ग उद्देशेन महासुते ! ।
 कथितो नान्त एवास्व वर्षकोऽपि हि दृश्यते ॥
 इति वाराहे आह्वकल्पः ॥ * ॥
 अपि च ।
 “पितृणां सम्भवं राजन् ! कथ्यमानं निबोध मे ।
 पूर्वं प्रजापतिर्ब्रह्मा सिद्धिर्ब्रह्मविधाः प्रजाः ॥
 एकाग्रमानसः सर्वान्स्वाम्ना मनसो बहिः ।
 कृत्वा परमकं ब्रह्म ध्यायन् सर्वेषु रूपकेः ॥
 तस्यात्मनि तदा योगं गतस्य परमेष्ठिनः ।
 तस्माच्च निर्ययुर्देहाधूमवर्णकृतत्वयः ॥
 पित्रा इति भाषन्तः सुरा सोममितीत्यञ्जन् ।
 ऊर्ध्वं जिगमिषन्तो वै अधः संस्थास्तपस्विनः ॥
 तान् दृष्ट्वा सहसा ब्रह्मा तिर्यक्स्वस्थांसदो-
 म्बुखान् ॥
 भवन्तः पितरः सन्तु सर्वेषां यद्वेदधिनाम् ॥
 ऊर्ध्ववाक्ता ये तत्र ते नान्दीमुखसंज्ञिताः ॥

इत्युक्ता तु तदा ब्रह्मा तेषां पन्थानमाकरोत् ।
 दक्षिणाधनसंज्ञन्तु पितृणान् पितामहः ॥
 तूष्णीं ससर्ज भूतानि तन्मनुः पितरस्ततः ।
 वृत्तिं नो देहि भगवन् यथा विन्दामहे सुखम् ॥
 ब्रह्मोवाच ।
 अमावास्यादिनं वोऽस्तु तस्यां कुशतिलोदकेः ।
 तर्पिता मानुषेक्ष्मिं परां गच्छत नान्यथा ॥
 तिस्रा देवास्तथैतस्यासुपीष्य पितृभक्तितः ।
 परमं तस्य सन्तुष्टाः परं यच्छत मा चिरम् ॥”
 इति वाराहे पितृसर्गस्थितिवर्णनम् ॥ * ॥
 पितृआह्वविशेषे देवताविशेषाः पितृगणाश्च यथा ।
 “क्रतुर्देवो वसुः सत्यः कामः कालस्तथा ध्वनिः ।
 रोचकश्चाद्रवाश्चैव तथा चान्यः पुरुरवाः ॥
 विश्वदेवा भवन्त्येते दश सन्नेत्र पूजिताः ।
 विश्वदेवो क्रतुर्देवो सन्ध्यास्त्रिष्टुप विश्रुतौ ॥
 नित्यं नान्दीमुखआह्वे वसुसत्यौ च पेटके ।
 नवान्नालम्बने देवौ कामकालौ सदैव हि ॥
 अपि कन्यागते सूर्ये आह्वे च ध्वनिरोचकौ ।
 पुरुरवाश्चाद्रवाश्च विश्वदेवौ च पर्यणि ॥
 सुभास्वरा वर्धसदो ह्यसिखात्तास्तैव च ।
 आन्यप्राप्तोपहूताश्च क्रथादाश्च सुकालिनः ।
 यतै पितृगणाः सप्त पौराणाः केचिदेव हि ॥”
 इत्यसिपुराणम् ॥ * ॥
 असिखात्तादेरुत्पत्तिर्यथा,—
 “ततो नियत्येन्द्रियकं विकारं चतुराननः ।
 जिह्वश्चरपि तत्प्राज तां सन्ध्यां कामरूपिणीम् ॥
 तनुशरीरात्तु घर्माभ्यो यत् पपात द्विजोत्तमाः ।
 असिखात्ता वर्धसदो जाताः पितृगणास्ततः ॥
 भिन्नाङ्गननिभाः सर्वे फुल्लराजीवलोचनाः ।
 नितान्तसंयताः पुण्याः संसारविमुखाः परे ॥
 सहस्राणां चतुःषष्टिरसिखात्ताः प्रकीर्तिताः ।
 पङ्कश्रीतिसहस्राणि तथा वर्धसदो दिजाः ॥”
 इति कालिकापुराणे २ अध्यायः ॥ * ॥
 तेषां तर्पणविधिर्यथा,—
 “अपसथं ततः कृत्वा सथं जातु च भूतले ।
 असिखात्तास्तथा सौम्यान् हविर्गतस्तथोद्गपान् ॥
 सुकालिनो वर्धसदस्तथा चैवाण्यपान् पुनः ।
 तर्पयन्तु पितृन् भक्त्वा सतिलोदकचन्दनैः ॥
 दर्भपाणिस्तु विधिवन् प्रेतांस्तर्पयेत्ततः ।
 पित्रादीद्वामगोत्रेण तथा मातामहानपि ।
 सन्त्ये विधिवद्ब्रह्मा इमं मन्त्रमुदीरयेत् ॥
 ये पान्धवावाग्ववा वा येऽन्यजन्मनि बान्धवाः ।
 तेऽपि सखिलां यान्तु यथासक्तोऽभवाञ्छति ॥”
 इति मातृस्ये स्नानविधौ २४ अध्यायः ॥
 पितृवर्णः, स्त्री, (पितृणां वर्णमिव ।) प्रशङ्गानम् ।
 इत्यमरः । २ । ८ । ११८ (यथा, महाभारते ।
 ११ । ८ । १५ ।
 “सर्वे पितृवर्णं प्राप्ता स्वपन्ति विगतचराः ।
 निर्मासैरस्थिभूयिष्ठेगानिः स्नायुनिबन्धनैः ॥”)
 पितृवनेचरः, पुं, (पितृवने प्रशङ्गाने चरतीति ।
 चर + “चरेः” । ३ । २ । १६ । इति टः ।
 अयुक्त्समासः ।) शिवः । इति केचित् ॥